

زوال حس بویایی «نشانی از پایان عمر»

برپایه نتایج یک پژوهش، تحلیل رفتن حس بویایی در افراد مُسن نشانه دقیقی از فرا رسیدن زمان مرگ شخص «ظرف مدت تنها پنج سال» است.

برپایه نتایج یک پژوهش، تحلیل رفتن حس بویایی در افراد مُسن نشانه دقیقی از فرا رسیدن زمان مرگ شخص «ظرف مدت تنها پنج سال» است.

به گزارش خبرگزاری فرانسه، بنابر یافته‌های پژوهشی جدید، ۳۹ درصد افرادی که در آزمایش حس شامه موفق نشدند ظرف مدت کمتر از پنج سال درگذشتند، در حالی که ۱۹ درصد از سالمندانی که بخشی از حس بویایی خود را از دست دادند در این مدت فوت کردند و تنها ۱۰ درصد از اشخاصی که حس بویایی سالمی داشتند در زمان یاد شده جان خود را از دست دادند.

همچنین بر اساس یافته‌های تحقیق یاد شده - که در نشریه «پلوس وان» چاپ شد - به جز از بین رفتن حس بویایی، از کار افتادگی کبد نیز یک نشانه قوی دیگر رسیدن موعد مرگ انسان است که - به گفته پژوهشگران - از زوال بویایی نیز جدی‌تر است.

به این ترتیب برای تخمین زمان مرگ یک انسان، بعد از آسیب کبدی، زوال حس بویایی در جایگاهی بالاتر از نشانه‌هایی همچون مشکل قلبی، سرطان و بیماری ریوی قرار می‌گیرد.

جایات پینتو، دانشیار جراحی در دانشگاه شیکاگو، یکی از کسانی است که در انجام پژوهش اخیر فعال بوده است.

پینتو با اشاره به یافته گروه در پژوهش فوق توضیح داد: «ما فکر می‌کنیم که از دست دادن حس بویایی مانند نوای حزین مرگ حق است. [زوال بویایی] اگرچه خود موجب مرگ نیست، اما قاصدی است که هشدار می‌دهد که یک چیزی در بدن دچار مشکل جدی شده، که خرابی به بار آمده. ... یافته‌های ما می‌تواند راهگشای نوعی آزمایش جدید باشد که به سرعت و با صرف هزینه‌ای اندک بیمارانی که در آینده نزدیک در معرض خطر جدی قرار دارند را شناسایی می‌کند.»

چگونگی ارتباط دقیق از بین رفتن حس بویایی و آمار مرگ و میر همچنان مشخص نیست.

پژوهش یاد شده بخشی از پروژه زندگی اجتماعی ملی، سالمندی و سلامت است. این پروژه نخستین تحقیق درباره روابط اجتماعی و سلامت افراد در یک جمعیت بزرگ مردان و زنان ۵۷ تا ۸۵ ساله در سطح ملی در آمریکا است.

در نخستین بخش از این طرح، طی سال‌های ۲۰۰۵ - ۲۰۰۶، گروهی متشکل از ۳۰۰۵ نفر شرکت کننده توسط مرکز ملی پژوهشی افکار عمومی در دانشگاه شیکاگو مورد آزمایش قرار گرفتند، پژوهشگران برای این منظور توانایی جمعیت فوق را در تشخیص پنج بوی متفاوت سنجیدند.

در مرحله بعد، بین سال‌های ۲۰۱۰-۲۰۱۱، تیم محققان باری دیگر به سراغ شرکت‌کنندگان در آزمایش رفتند و با سرشماری از آنها میزان مرگ و میر را در بین ایشان ثبت کردند. در این بازه زمانی پنج ساله، ۴۳۰ نفر (یعنی ۱۲.۵ درصد افراد) از مجموع ۳۰۰۵ نفر اولیه جان خود را از دست داده بودند و ۲۵۶۵ تن همچنان زنده بودند.